

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 lipca 2022 r.

Sąd Rejonowy w Szczytnie w II Wydziale Karnym

w składzie:

Przewodniczący: sędzia Przemysław Palka

Protokolant sekr. sąd. Katarzyna Bogusz-Trojanowska

bez udziału Prokuratora

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 21 czerwca 2021 roku, 19 lipca 2021 roku, 16 sierpnia 2021 roku, 15 grudnia 2021 roku, 15 kwietnia 2022 roku i 13 lipca 2022 roku sprawy przeciwko:

D. B., synowi Z. i M. z domu B., urodzonemu (...) w S.,

oskarżonemu o to, że:

I. w dniu 20 listopada 2020 roku przy ul. (...) w W., woj. (...) - (...), groził pozbawieniem życia i spalaniem domu K. S. przy czym groźba ta wzbudziła w zagrożonym uzasadnioną obawę, że zostanie spełniona,

tj. o czyn z art. 190 § 1 k.k.

II. w dniu 20 listopada 2020 roku przy ul. (...) w W., woj. (...) - (...), działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami wziął udział pobiciu K. S. w ten sposób, że przytrzymując jedną ręką pokrzywdzonego uderzał go wielokrotnie pięścią po głowie przez co naraził w/w na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia albo nastąpienia skutku określonego w art. 156 § 1 k.k. lub art. 157 § 1 k.k.,

tj. o czyn z art. 158 § 1 k.k.

I. oskarżonego D. B. uznaje za winnego zarzucanego mu w punkcie I czynu i za to na podstawie art. 190 § 1 k.k. skazuje go na karę 5 (pięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. oskarżonego D. B. w ramach zarzucanego mu w punkcie II czynu uznaje za winnego tego, że w dniu 20 listopada 2020 roku przy ul. (...) w W., woj. (...) - (...), działając wspólnie i w porozumieniu z innymi nieustalonymi osobami, w zamiarze bezpośrednim spowodowania uszkodzenia ciała K. S. uderzył go dwukrotnie pięścią w głowę a następnie, przytrzymując jedną ręką pokrzywdzonego, uderzył go jeszcze co najmniej dwukrotnie pięścią po głowie, powodując u pokrzywdzonego obrażenia ciała w postaci stłuczenia głowy z otarciami naskórka i podbiegnięciami krwawymi w okolicy twarzy, które naruszyły prawidłowe funkcje organizmu pokrzywdzonego na okres do dni siedmiu, czyn ten kwalifikuje z art. 157 § 2 k.k. i za to na podstawie art. 157 § 2 k.k. skazuje oskarżonego na karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności;

III. na podstawie art. 85 §1 k.k. i art. 86 §1 k.k. łączy orzeczone kary i wymierza oskarżonemu karę łączną 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

IV. na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności zalicza oskarżonemu okres zatrzymania od godziny 23:40 w dniu 21 listopada 2020 roku do godziny 15:05 w dniu 23 listopada 2020 roku;

V. na podstawie art. 624 §1 k.p.k., art. 626 §1 k.p.k. i art. 17 ust.1 i 2 ustawy z dnia 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych (j.t. Dz.U. 1983r., nr 49 poz. 223 z późn. zmian.) zwalnia oskarżonego od obowiązku zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych, w tym opłaty.

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 8/21	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1. USTALENIE FAKTÓW			
Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
I	D. B.	Czyn zarzucany II. w dniu 20 listopada 2020 roku przy ul. (...) w W., woj. (...)-	

		(...), działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami wziął udział pobiciu K. S. w ten sposób, że przytrzymując jedną ręką pokrzywdzonego uderzał go wielokrotnie pięścią po głowie przez co naraził w/w na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia albo nastąpienia skutku określonego w art. 156 § 1 k.k. lub art. 157 § 1 k.k., tj. o czyn z art. 158 § 1 k.k.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>Czyn II</p> <p>1. W dniu 20 listopada 2022 roku przy ul. (...) doszło między K. S. a D. B., siedzącym w samochodzie, do wymiany zdań. Następnie D. B. wysiadł z samochodu i uderzył K. S. dwukrotnie pięścią w głowę. W momencie schylenia głowy i skulenia się uderzać pięściami po ciele zaczęło go pozostałych dwóch mężczyzn, którzy wybieli z samochodu, którym poruszał się D., B.. M. P. i D. S. słysząc krzyki K. S. przybiegły i odciągnęły od niego D. B. i pozostałych mężczyzn. Sprawcy uciekli z terenu posesji</p> <p>2. K. S. doznał stłuczenia głowy z</p>	<p>Czyn II</p> <p>Ad. 1</p> <p>- Zeznania świadka K. S.</p> <p>- zeznania świadka M. P.</p> <p>- zeznania świadka D. S.</p> <p>Ad. 2</p> <p>- protokół oględzin osoby z dok. fotograficzną</p> <p>- opinia sądowo-lekarska</p>	<p>Czyn II</p> <p>Ad. 1</p> <p>- k. 9-9v</p> <p>- k. 13v-14, k.90v-91</p> <p>- k. 17v-19, k. 90v</p> <p>Ad. 2</p> <p>- k. 4347</p> <p>- k. 54</p>	

<p>otarciami naskórka i podbiegnięciami krwawymi w okolicy twarzy. Obrażenia, których doznał K. S. nie zagrażały bezpośrednio życiu ani nastąpienia skutku określonego w art. 156 § 1 k.k. lub art. 157 § 1 k.k. i spowodowały uszczerbek na zdrowiu na okres poniżej siedmiu dni.</p>			
<p>Fakty uznane za nieudowodnione</p>			
<p>Lp.</p>	<p>Oskarżony</p>	<p>Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)</p>	
<p>I</p>	<p>D. B.</p>	<p>Czyn zarzucany</p> <p>II. w dniu 20 listopada 2020 roku przy ul. (...) w W., woj. (...)- (...), działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami wziął udział pobiciu K. S. w ten sposób, że przytrzymując jedną ręką pokrzywdzonego uderzał go wielokrotnie pięścią po głowie przez co naraził w/w na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia albo nastąpienia skutku określonego w art. 156 § 1 k.k. lub art. 157 § 1 k.k.,</p> <p>tj. o czyn z art. 158 § 1 k.k.</p>	

Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
Czyn II Sposób działania oskarżonego i innych dwóch osób świadczą, że pokrzywdzony K. S. w czasie zdarzenia narażony był na niebezpieczeństwo utraty życia albo nastąpienia skutków wymienionych w art. 156 § 1 k.k. lub w art. 157 § 1 k.k.	czyn II - opinia sądowo-lekarska	k. 54	
1. Ocena DOWODÓW			
1.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
Czyn II Ad. 1 z pkt 1.1. Ad. 2 z pkt 1.1.	Czyn II Ad. 1 - zeznania świadka K. S. - zeznania świadka M. P. - zeznania świadka D. S. Ad. 2 - protokół oględzin osoby z dok. fotograficzną - opinia sądowo-lekarska	Czyn II Ad.1 - szczerą, spontaniczną i konsekwentną wypowiedź świadka. Zeznania złożone na podstawie tego co świadkowi wiadomo. Zeznania świadka wiarygodne i będące podstawą czynienia ustaleń faktycznych. - szczerą i spontaniczną wypowiedź świadka, dokładnie opisującą zaobserwowane zdarzenie. Depozycje świadka znajdują odzwierciedlenie	

	<p>w pozostałym materiale dowodowym</p> <ul style="list-style-type: none"> - zeznania świadka logiczne, jednoznaczne, złożone na podstawie tego, co świadkowi wiadomo <p>Ad. 2</p> <ul style="list-style-type: none"> - dokument sporządzony przez kompetentną osobę w ramach wykonywanych przez nią czynności w sposób prawidłowy, w zgodzie ze stosownymi regulacjami prawnymi określającymi ich formę i treść. Żadna ze stron nie kwestionowała treści dokumentu. Sąd zaś dokonując jego kontroli od strony formalnej i zawartości merytorycznej nie dopatrył się jego fałszowania przez podrabianie lub przerabiania - opinia sporządzona przez specjalistę. Opinia jest stanowcza i jednoznaczna w swych wnioskach. Sąd podzielił ustalenia opinii gdyż jej ustalenia są jasne, niesprzeczne oparte na zgromadzonej dokumentacji i wiedzy. 	
<p>1.2. <i>Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i></p>		

Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
Ad. 1. z pkt 1.2.	Opinia sądowo-lekarska	Czyn I Ad. - brak podstaw do kwestionowania opinii w zakresie wskazującym na brak narażenia pokrzywdzonego wskutek działania oskarżonego i dwóch pozostałych osób na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia lub nastąpienia skutku określonego w art. 156 § 1 k.k. lub w art. 157 § 1 k.k. Opinia sporządzona przez specjalistę.	
1.PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	1.3. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
X	1.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		

<p>Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej</p>	
<p>Przypisanie przestępstwa z art. 158 § 1 k.k. wymaga stwierdzenia, że zachowanie osób biorący udział w pobiciu zagrażało utratą życia, ciężkim lub średnim uszczerbkiem na zdrowiu i to zagrażało bezpośrednio, to jest rzeczywiście. Występek z art. 158 § 1 k.k. ma charakter materialny, będąc przestępstwem tzw. konkretnego narażenia na niebezpieczeństwo. Jakkolwiek więc do jego znamion nie należy spowodowanie obrażeń ciała, to jednak zaistnieć musi konkretne niebezpieczeństwo powstania wymaganych treścią normy obrażeń. Bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia lub pozostałych skutków wymienionych w przepisie art. 158 § 1 k.k. zajdzie więc wówczas, gdy ze względu na sposób lub miejsce działania uczestników bójki lub pobicia (np. użycie przez jedną osobę niebezpiecznego przedmiotu, kopanie po głowie, miejsce zatargu, warunki czasu i miejsca zdarzenia) nastąpienie takich skutków jest prawdopodobne w tak wysokim stopniu, że przedstawiają się one jako nieuchronne, jednakże ze</p>	

względu na szczęśliwy zbieg okoliczności skutki takie nie następują. Pokrzywdzony K. S. w realiach sprawy na takie bezpośrednie niebezpieczeństwo narażony nie był. Sąd więc, po uprzednim pouczeniu stron, w oparciu o art. 399 § 1 k.p.k. dokonał zmiany kwalifikacji zarzucanego oskarżonemu czynu z czynu określonego w akcie oskarżenia z art. 158 § 1 k.k. na czyn z art. 157 § 2 k.k. popełniony we współsprawstwie. Czyn będący przedmiotem osądu był jednak tożsamym zdarzeniem faktycznym, którego objęcie ściganiem stanowiło wyraz woli oskarżyciela publicznego. Charakter obrażeń powstałych u pokrzywdzonego wyczerpuje znamię skutku z art. 157 § 2 k.k. Czynność sprawcza „powoduje” obejmuje każdą postać zachowania, które może prowadzić do zaistnienia skutku określonego w tym przepisie. Między zachowaniem a skutkiem zachodzi związek zarówno na płaszczyźnie ontologicznej jak i normatywnej. Z istoty konstrukcji współsprawstwa wynika natomiast to, że każdy ze współsprawców ponosi odpowiedzialność za całość popełnionego wspólnie i w porozumieniu przestępstwa, a więc także i w tej części, w

jakiej znamiona czynu zabronionego zostały wypełnione zachowaniem innego ze współsprawców a decydujące w tym zakresie jest to, czy współdziałający dążyli do tego samego celu wspólnymi siłami – communi auxilio, w ramach wspólnego (także konkludentnego) porozumienia – communi consilio. Współsprawcy odpowiadają za skutki podjętego wspólnie i w porozumieniu zachowania niezależnie od tego, który z uczestników spowodował poszczególne obrażenia ciała pokrzywdzonego albo nawet ich w ogóle nie spowodował, jeżeli są one konsekwencją dokonanego wspólnie przestępstwa. Każdy bowiem ze współsprawców odpowiada za działania współsprawcy, które obejmował swoim zamiarem, czy to ramach ustalonego planu, czy też porozumienia konkludentnego w trakcie przestępstwa i akceptował je, więc uznał za wspólne. Uderzenie przez D. B. zaraz po wyjściu z samochodu dwukrotnie pięścią w głowę nie pozostawiało wątpliwości co do napastliwego charakteru zachowań oskarżonego. Podbiegnięcie przez dwóch nieustalonych mężczyzn do pokrzywdzonego oznaczało nic innego jak

przyłączenie się przez nich – przez zadawanie ciosów – do ataku po stronie D. B..			
#	1.4. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	1.5. Umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach umorzenia postępowania			
	1.6. Uniewinnienie		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach uniewinnienia			
1.KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
D. B.	III	I i II	Za czyn z punktu II, Sąd w oparciu o dyspozycje art. 157 § k.k. wymierzył oskarżonemu karę 8 miesięcy pozbawienia wolności a za czyn

z punktu I wymierzył oskarżonemu karę 5 miesięcy pozbawienia wolności. Sąd uznał tak ukształtowane kary za racjonalne, współmierne do stopnia winy i społecznej szkodliwości czynów i które to kary osiągną cele zapobiegawcze i wychowawcze w stosunku do oskarżonego a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa, które to społeczne oddziaływanie kary dyktowane jest koniecznością przekonania społeczeństwa o nieuchronności kary za naruszenie dóbr chronionych prawem, o nieopłacalności zamachów na te dobra i wyrobieniem właściwego poczucia sprawiedliwości. Cele te Sąd uwzględnił także wymierzając D. B. karę łączną. Sąd uznaje, że jakkolwiek przy orzekaniu kary łącznej znajdują zastosowanie wszystkie dyrektywy określone w art. 53 § 1 k.k., w tym także limitująca wymiar kary dyrektywa stopnia zawinienia, jak też pełniąca takąż funkcję o charakterze limitującym jej górna granicę dyrektywa stopnia społecznej szkodliwości czynu, to jednak kara łączna będąca karą za całokształt przestępczej działalności nie może przestać być karą

			<p>sprawiedliwa, racjonalną i proporcjonalną. Uwzględniając tzw. szczególne dyrektyw wymiaru kary, a więc związek podmiotowo-przedmiotowy zachodzący między poszczególnymi przestępstwami wyznaczany przez podobieństwo rodzajowe zbiegających się przestępstw, motywację, zwartość czasowo-miejscową, Sąd wymierzył oskarżonemu karę łączną 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności.</p>
1.1Inne ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
D. B.	III	I i II	Na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności Sąd zaliczył oskarżonemu okres rzeczywistego pozbawienia oskarżonego wolności w sprawie.
1.6. inne zagadnienia			
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku</p>			

wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę		
7. Koszty procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
V	Mając na uwadze brak danych dotyczących zatrudnienia i osiąganego wynagrodzenia przez oskarżonego zwolniono go w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych	
1.1 Podpis		